

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

mange andre, og der er bl. a., som én nævnte, det problem, at flertallet af forfatterens andel af biblioteksafgiften er så lille, at det hverken er til at dø eller leve af. Derfor er der også Statens Kunstfondstøtte til disse områder.

Jeg mener, at vi meget langt skal have et fleksibelt støttesystem, også ved tildeling af arbejdsopgaver, og også hvor der er mulighed for i et vist omfang at yde støtte i form af legater, ikke mindst de 3-årige uddannelseslegater, som jeg betragter som en vældig fordel, fordi de kan sætte skub i folk, som kan skabe noget, som de ellers ikke ville have mulighed for.

Så vil jeg da gerne sige i forbindelse med det, der blev sagt fra konservativ side, og de bemærkninger, som hr. Melchior kom med, at jeg tror ikke, det konservative folkeparti er tilhænger af censur. Jeg tror ikke, de vil indføre det. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at hvis man indfører kontrolforanstaltninger – det er jo det, man gerne vil – kan de i de forkerte hænder udvikle sig til censur. I alle tilfælde er det jo mennesker, som skal handle, og de kan meget nemt reagere forkert i en situation, så vi utilsigtet nærmer os den censur, som de fleste af de partier, der er repræsenteret i folketinget, ikke ønsker.

Fru Grethe Fenger Møller ønskede flere beføjelser til repræsentantskabet ud over den at udpege medlemmer til 3 mands udvalgene. Jeg vil gøre opmærksom på, at repræsentantskabet har andre beføjelser end denne. Den vigtigste er at indstille kunstnere til livsvarige ydelser på finansloven og dernæst at debattere og følge hele den løbende kulturudvikling og tage de spørgsmål op, der knytter sig til Statens Kunstfond.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Melchior i anledning af hans i alle henseender positive holdning til Statens Kunstfond. Jeg er ikke uenig med hr. Melchior i, at man kan føle det lidt sølle, når vi når til den tiendedel promille – også hr. Bernhard Baunsgaard har gjort opmærksom på den trykfejl, der er i redegørelsen – men netop af den grund må det vel være rigtigere at prøve at få flest muligt ind under ordningen på et rimeligt niveau end at komme op på et beløb, som måske ville være bedre, men som der ikke under de givne forhold er nogen økonomisk mulighed for, og det er ikke kun kulturministeren, der siger det, det

er også noget, som økonomiministeren, finansministeren og skatte- og afgiftsministeren siger.

Hr. Ole Henriksen nævnte forskellige, skal vi sige projekter som bl. a. Ballerup Kro-sagen og udtalte ønske om, at man også støttede lokale initiativer fra Statens Kunstfond. Det falder ikke ind under Statens Kunstfond, men jeg vil gøre opmærksom på, at vi fra kulturministeriet har mulighed for at støtte forskellige alternative ting. Jeg kan nævne flere ting, som vi har støttet i tidens løb. Jeg kan f. eks. nævne ølejrene, som blev støttet i en 3 års periode, hvorefter vi ikke kunne komme igennem mere, men de fik dog det startskud, som gjorde, at de eksisterer i dag. Det er jo mange gange det, der er det afgørende, at man kan give støtte til starten af et projekt, der så kan se, om det kan overleve; det mener jeg er væsentligt. Vi kan ikke give tilskud til drift og gå ind på årlige tilskud, i hvert fald ikke med de bestemmelser vi har, men dér, hvor der ligger et konkret projekt og et konkret forslag, har vi muligheden for at gå ind og prøve at sætte noget i gang, og det mener jeg er ganske væsentligt.

Jeg har heller ikke mange bemærkninger til hr. Chr. Christensen. Jeg bemærkede mig de forbehold, hr. Chr. Christensen havde på forskellige områder, nemlig at man kunne komme ud for at tage fejl, og at det ikke var det, der egentlig skulle støttes, man støttede. Jeg vil gøre den bemærkning, at det er også en af de mange misforståelser. Solvognen er jo mange ting. Det kan være happenings, som man ikke kan lide, men der er jo også en teaterafdeling, der har fået støtte, og vi ved, at nogle af vore bedste kritikere, også i aviser, som skulle ligge Solvognen fjernt, har understreget den kunstneriske betydning, der ligger i både Elverhøj, Soldaterkammerater og andre stykker. Det har ligesom været inde et par gange: hvad skal man støtte, hvad er politisk, hvad er ikke-politisk? Jeg ved det ærlig talt ikke. Der er en lang række ting i dag, som vi ikke betragter som særlig politiske, men der har været symfonier af Beethoven, der har været ganske politiske, f. eks. Eroica, og vi kan nævne Figaros Bryllup, da den kom frem i sin tid. Vi kan nævne en lang række ting, som i dag er en legitimation for det borgerlige samfund. Jeg tror, det var hr. Waldorff, der sagde, at i sin tid, da det første gang blev opført, spillet, eller hvad det nu var, var det ikke på samme måde en legitimation for det eksisterende samfund, da betød det,